

- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να μεριμνήσει ώστε η διάθεση λυμάτων από σταθμούς επεξεργασίας αστικών λυμάτων στους οικισμούς Arklow (IEAG_547) και Castlebridge (IEAG_515) να υπόκειται σε προηγούμενους κανόνες ή/και ειδικές άδειες, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 12 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου·
- να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου υποχρεώνει τα κράτη μέλη να μεριμνούν ώστε οι οικισμοί που υπερβαίνουν ορισμένο μέγεθος να διαθέτουν δίκτυα αποχέτευσης αστικών λυμάτων. Όταν ένα κράτος μέλος αποφασίζει να θέσει σε λειτουργία μικτό δίκτυο συλλογής και επεξεργασίας τόσο αστικών όσο και ομβρίων υδάτων, τότε το δίκτυο αυτό πρέπει να σχεδιάζεται κατά τρόπον ώστε να διασφαλίζεται ότι τα ύδατα που διοχετεύονται εκεί συκρατούνται και διοχετεύονται για επεξεργασία, λαμβάνοντας υπόψη τις κλιματικές συνθήκες και τις εποχιακές διακυμάνσεις. Η Επιτροπή φρονεί ότι, βάσει των στοιχείων που έλαβε με την 7η και 8η έκθεση δυνάμει του άρθρου 15 της οδηγίας και βάσει των συζητήσεων με την Ιρλανδία κατά το προ της ασκήσεως της προσφυγής στάδιο, η Ιρλανδία δεν έχει συμμορφωθεί με την εν λόγω υποχρέωση όσον αφορά 14 οικισμούς, λόγω μη κατασκευής δικτύου συλλογής ή λόγω υπερβολικών υπερχειλίσεων.

Το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου υποχρεώνει τα κράτη μέλη να μεριμνούν ώστε τα αστικά λύματα οικισμών οι οποίοι υπερβαίνουν ορισμένο μέγεθος να υποβάλλονται, πριν την απόρριψή τους, σε δευτεροβάθμια ή σε ισοδύναμη επεξεργασία. Επιπλέον, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 3, της οδηγίας, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να μεριμνούν ώστε οι απορρίψεις από τους σταθμούς επεξεργασίας αστικών λυμάτων να πληρούν τις απαιτήσεις του παραρτήματος I, σημείο Β, της οδηγίας. Από την αξιολόγηση των στοιχείων που προσκόμισε η Ιρλανδία, η Επιτροπή φρονεί ότι η Ιρλανδία δεν έχει συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις του άρθρου 4 όσον αφορά 25 οικισμούς, λόγω μη κατασκευής σταθμού επεξεργασίας, αδυναμίας του υπάρχοντος σταθμού επεξεργασίας να επεξεργαστεί το συνολικό φορτίο λυμάτων από τους οικισμούς που εξυπηρετεί, μη συμμορφώσεως με τις προδιαγραφές του παραρτήματος I, σημείο Β, ή μη συμμορφώσεως με το άρθρο 3 της οδηγίας.

Περαιτέρω, το άρθρο 5 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου υποχρεώνει τα κράτη μέλη να προσδιορίζουν τις ευαίσθητες περιοχές και να υποβάλλουν σε αυστηρότερη επεξεργασία από την περιγραφόμενη στο άρθρο 4, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παραρτήματος I, σημείο Β, τις απορρίψεις από οικισμούς οι οποίοι υπερβαίνουν ορισμένο μέγεθος. Από την αξιολόγηση των στοιχείων που προσκόμισε η Ιρλανδία, η Επιτροπή φρονεί ότι η Ιρλανδία δεν εφάρμοσε ορθώς το άρθρο 5 της οδηγίας όσον αφορά 21 οικισμούς.

Κατά το άρθρο 12 της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, οι αρμόδιες αρχές μεριμνούν ώστε η διάθεση λυμάτων από σταθμούς επεξεργασίας αστικών λυμάτων να υπόκειται σε προηγούμενους κανόνες ή/και ειδικές άδειες. Βάσει των στοιχείων που προσκόμισε η Ιρλανδία, η Επιτροπή φρονεί ότι η Ιρλανδία δεν έχει συμμορφωθεί με τις απαιτήσεις του άρθρου 12 όσον αφορά δύο οικισμούς στους οποίους οι σταθμοί επεξεργασίας λειτουργούν χωρίς να έχουν λάβει νόμιμη άδεια.

(¹) EE 1991, L 135, σ. 40.

Αναίρεση που άσκησε στις 15 Ιουλίου 2017 η Meta Group Srl κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (ένατο τμήμα) στις 4 Μαΐου 2017 στην υπόθεση T-744/14, Meta Group κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-428/17 P)

(2017/C 293/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Meta Group Srl (εκπρόσωπος: A. Formica, avvocato)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει ή/και να μεταρρυθμίσει την απόφαση της 4ης Μαΐου 2017, Meta Group κατά Επιτροπής, T-744/14, ως εσφαλμένη και νόμω αβάσιμη·

- και, ως εκ τούτου, να διαπιστώσει ότι η Επιτροπή δεν εκπλήρωσε τις συνιστάμενες σε χρηματική οφειλή υποχρεώσεις της, οι οποίες απορρέουν από τις συμβάσεις επιδοτήσεως του 5ου και του 6ου ΠΠ και του προγράμματος-πλαisiού ανταγωνιστικότητας και καινοτομίας, για το συνολικό ποσό των 566 377,63 ευρώ, το οποίο αφορά οφειλόμενες και μη καταβληθείσες συνδρομές, καθώς και να διαπιστώσει τον παράνομο χαρακτήρα των συμψηφισμών στους οποίους προέβη η Επιτροπή επί των αξιώσεων που προβάλλει η αναρρεσίουσα·
- και, επομένως, να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην αναρρεσίουσα το προμνησθέν ποσό των 566 377,63 ευρώ, προσαυξημένο με τόκους υπερημερίας και λαμβανομένης υπόψη της μεταβολής της αξίας του νομίσματος·
- καθώς και να υποχρεώσει την Επιτροπή να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη η αναρρεσίουσα, για το συνολικό ποσό των 815 000,00 ευρώ ή για το μεγαλύτερο ποσό που ενδέχεται να καθορίσει [το Δικαστήριο] στο πέρας της παρούσας διαδικασίας, επιπλέον της αποκαταστάσεως της πρόσθετης, απορρέουσας από τον παράνομο χαρακτήρα των προμνησθέντων συμψηφισμών, ζημίας.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

- I. Παράβαση ή/και εσφαλμένη εφαρμογή των άρθρων 1134 και 1135 του βελγικού Αστικού Κώδικα όσον αφορά τον δεσμευτικό χαρακτήρα και την καλόπιστη εκτέλεση των συμβάσεων. Παράβαση ή/και εσφαλμένη εφαρμογή των άρθρων 1156, 1157 και 1161 του βελγικού Αστικού Κώδικα όσον αφορά την ερμηνεία των συμβάσεων. Παραβίαση ή/και εσφαλμένη εφαρμογή των αρχών του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τη δεσμευτική ισχύ των συμβάσεων, την καλόπιστη εκτέλεση και ερμηνεία των συμβάσεων, καθώς και την ασφάλεια δικαίου.

Απορρίπτοντας τον τρίτο λόγο προσφυγής, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη τους κανόνες του βελγικού Code civil και του ευρωπαϊκού δικαίου όσον αφορά τον δεσμευτικό χαρακτήρα των συμβάσεων, καθόσον δεν αναγνώρισε την υποχρεωτική μεταξύ των συμβαλλομένων ισχύ της ρήτηρας που περιέχεται στη σελίδα 47 του προσαρτήματος της συμβάσεως Ecolink+ και καθόσον αγνόησε το γεγονός ότι η παραπομπή σε αυτήν στη συνημμένη στη σύμβαση μεθοδολογία δεν αναφέρεται στη μεθοδολογία που η META ανέπτυξε και διαβίβασε στην Επιτροπή στις 21.12.2009.

- II. Παράβαση ή/και εσφαλμένη εφαρμογή του σημείου II.20 του οδηγού για τους αιτούντες υπό το ΠΠ6. Παράβαση ή/και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 179 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τα κοινοτικά προγράμματα. Παράβαση ή/και εσφαλμένη εφαρμογή των άρθρων 1134, 1135, 1156, 1157 και 1161 του βελγικού Αστικού Κώδικα. Παραβίαση της αρχής της μη αντιφάσεως.

Απορρίπτοντας τον τέταρτο και τον πέμπτο λόγο προσφυγής, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε την αρχή της μη αντιφάσεως, τα κριτήρια του οδηγού για τους αιτούντες υπό το ΠΠ6 και τις διατάξεις του βελγικού Code civil όσον αφορά την καλόπιστη εκτέλεση των συμβάσεων, καθόσον, καιτοι χαρακτήρισε μη δεσμευτικές τις διατάξεις του οδηγού για τους αιτούντες υπό το ΠΠ6, αποφάσισε ότι αυτές εφαρμόζονται αυστηρά και απαρέγκλιτα στην επίμαχη κατάσταση, ιδίως όσον αφορά τα σχετικά με τους εσωτερικούς συμβούλους έξοδα.

- III. Παραβίαση των αρχών του ευρωπαϊκού δικονομικού δικαίου όσον αφορά το δικαίωμα άμυνας και εκατέρωθεν ακροάσεως των διαδίκων. Παράβαση του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας. Παντελής έλλειψη αιτιολογίας επί ουσιώδους σημείου της διαφοράς.

Απορρίπτοντας τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο προσφυγής, το Γενικό Δικαστήριο παραβίασε τις ευρωπαϊκές αρχές της εκατέρωθεν ακροάσεως των διαδίκων και του δικαιώματος άμυνας και παρέβη το άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, καθόσον δεν εκτίμησε τα νομικά επιχειρήματα που πρόβαλε η νυν αναρρεσίουσα με τις παρατηρήσεις της επί του εγγράφου «Παράρτημα E.4» που κατέθεσε η Επιτροπή επ' ευκαιρία μόνο της επ' ακροατηρίου συζητήσεως, δεχόμενο ακρίτως τα συμπεράσματα της Επιτροπής και παραλείποντας να αιτιολογήσει επαρκώς την απόφασή του.

- IV. Παράβαση ή/και εσφαλμένη εφαρμογή του Guide to Financial Issues relating to Indirect Actions of the Sixth Framework Programmes και των διατάξεων του 7ου προγράμματος-πλαisiού. Πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως καθοριστικού στοιχείου στην επίδικη κατάσταση.

Επιπλέον, απορρίπτοντας τον πρώτο και τον δεύτερο λόγο προσφυγής, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη τον δημοσιονομικό οδηγό του έκτου προγράμματος-πλαisiού και παρεμήνευσε τα επίμαχα πραγματικά περιστατικά, υπολογίζοντας κατά τρόπο εσφαλμένο και παραπλανητικό το σύνολο των δηλωθεισών στη σύμβαση Bridge ωρών, ήτοι στη βάση της αναπόδεικτης υποθέσεως ότι ο εργολάβος απασχολήθηκε κάθε ημέρα του μήνα επί οκτώ συνεχείς ώρες μόνο στις σχετικές με την προμνησθείσα σύμβαση δραστηριότητες.

V. Παράβαση ή/και εσφαλμένη εφαρμογή των άρθρων 1134, 1135, 1156, 1157 και 1161 του βελγικού Αστικού Κώδικα. Παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του ευρωπαϊκού δικαίου, καθόσον εφαρμόζεται και στις συμβατικές σχέσεις ιδιώτη με δημόσιο φορέα.

Απορρίπτοντας τον έβδομο λόγο προσφυγής, το Γενικό Δικαστήριο παρέβη τους κανόνες του αστικού δικαίου όσον αφορά τον δεσμευτικό χαρακτήρα των συμβάσεων και παραβίασε την αρχή της καλόπιστης εκτελέσεως των συμβάσεων, καθόσον δεν αναγνώρισε ότι η συμπεριφορά της Επιτροπής, ιδίως με την κατάρτιση του προσαρτήματος, δημιούργησε τη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη της αναιρεσείουσας, όσον αφορά την αποδοχή της μεθοδολογίας που αυτή είχε αναπτύξει.

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Ιουλίου 2017 η Landeskreditbank Baden-Württemberg — Förderbank κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) στις 16 Μαΐου 2017 στην υπόθεση T-122/15, Landeskreditbank Baden-Württemberg — Förderbank κατά Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας

(Υπόθεση C-450/17 P)

(2017/C 293/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Landeskreditbank Baden-Württemberg — Förderbank (εκπρόσωποι: A. Glos, T. Lübbig και M. Benzing, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ), Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2017 στην υπόθεση T-122/15·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΚΤ της 5ης Ιανουαρίου 2015 (αριθ. ECB/SSM/15/1 — OSK1ILSPWNVBNQWU0W18/3) (αριθ. ECB/SSM/15/1 — OSK1ILSPWNVBNQWU0W18/3) που διατάσσει τη διατήρηση σε ισχύ των αποτελεσμάτων της αντικαταστάσεως της αποφάσεως της ΕΚΤ της 1ης Σεπτεμβρίου 2014 (αριθ. ECB/SSM/14/1 — OSK1ILSPWNVBNQWU0W18/1)·
- επικουρικώς, να ανατρέψει την προαναφερθείσα απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου·
- να καταδικάσει την ΕΚΤ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ανατρέσεως και κύρια επιχειρήματα

1. Πρώτος λόγος: Παραβίαση του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 6, παράγραφος 4, του κανονισμού ΕΕΜ⁽¹⁾ και του άρθρου 70 του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ⁽²⁾

Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα τη σχετική διάταξη του άρθρου 6, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού ΕΕΜ σε συνδυασμό με το άρθρο 70, παράγραφος 1 του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ. Κατέληξε εσφαλμένα στο συμπέρασμα ότι οι «ειδικές περιπτώσεις», που απαιτούνται για το χαρακτηρισμό ενός ιδρύματος ως λιγότερο σημαντικό, συντρέχουν μόνο όταν η άμεση προληπτική εποπτεία από τις εθνικές αρχές είναι καταλληλότερη για την επίτευξη των στόχων του κανονισμού ΕΕΜ από την άμεση εποπτεία εκ μέρους της ΕΚΤ. Το Γενικό Δικαστήριο έλαβε υπόψη στην ερμηνεία του μόνο την αγγλική απόδοση του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ και παραβίασε την αρχή σύμφωνα με την οποία όλες οι γλωσσικές αποδόσεις είναι εξίσου δεσμευτικές. Το Γενικό Δικαστήριο κακώς παρέλειψε να ερμηνεύσει τους κανόνες δικαίου βάσει του υπέρτερης ισχύος δικαίου υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας σε σχέση με την αρμοδιότητα. Εσφαλμένως δεν έκανε δεκτό ότι συνέτρεχε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών από την ΕΚΤ και δεν εξέτασε, όπως ακριβώς δεν είχε εξετάσει και προηγουμένως η ΕΚΤ, εάν η αναιρεσείουσα λόγω των από μέρους της προβληθεισών ιδιαίτερων και πραγματικών συνθηκών πρέπει να χαρακτηριστεί, λόγω «ειδικών περιπτώσεων», ως λιγότερο σημαντικό ίδρυμα, δυνάμει του άρθρου 6, παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού ΕΕΜ σε συνδυασμό με το άρθρο 70, παράγραφος 1, του κανονισμού για το πλαίσιο ΕΕΜ. Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη, ως εκ τούτου, την υποχρέωσή του να προβεί σε ενδελεχή εξέταση της προσβαλλομένης αποφάσεως ως προς την ύπαρξη προδηλών σφαλμάτων εκτιμήσεως.